

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15/04/2018

«Alegreu-vos-en i celebren-ho» (Mt 5,12), diu Jesús als que són perseguits o humiliats per causa seva. El Senyor ho demana tot, i a canvi ofereix vida veritable, la felicitat per al que hem estat creats. Ell ens vol sants i no espera que ens conformem amb una existència mediocre, aigualida, líquuada».

Comença amb aquestes paraules la recent exhortació apostòlica que el Papa Francesc ha escrit sobre la "crida a la santedat en el món contemporani": Gaudete et exsultate. Alegreu-vos i celebren-ho.

Quin és el motiu de tanta alegria? El regal que el Senyor dóna a tots els fidels, de cada estat i condició. Tots estan cridats, cada un pel seu camí, a la santedat, la perfecció de cada u és la mateixa que la del Pare celestial" (Lumen gentium 11).

Llegint aquest document tan bonic, sorprèn la força i la determinació amb el que el Papa afirma que la santedat no està "reservada a aquells que tenen la possibilitat de deixar els seus quefers ordinaris per dedicar molt temps a la pregària". No! Cada creient està cridat a ser sant, a viure amb amor i a oferir el seu propi testimoni en les feines de cada dia, allà on es trobi, a on transcórrer la seva vida. Si és una persona consagrada, vivint amb alegria la seva pròpia donació. Si és una persona casada, estimant la seva parella, com ho fa Crist amb l'Església. Si és un treballador, sent competent amb la seva feina i complint honestament. Si és pare, o àvia, o avi, ensenyat amb paciència als seus fills i nets a seguir a Jesús. I qui tingui autoritat ha de ser sant treballant pel bé comú, renunciant als seus propis interessos.

No és una santedat per uns quants "herois" o per unes persones excepcionals. És una santedat per a tots i cada un. Per "la gent comú", que té una vida quotidiana comú feta de coses senzilles, que són l'estructura de l'existència de tots. Cridats a viure la contemplació fins i tot enmig de l'acció. Estan cridats a la santificació en l'exercici responsable i generós de la pròpia missió.

No podem ni hem de tenir por a la santedat: perquè no treu forces, vida, alegria. Ans el contrari! Tot pot ser acceptat i integrat formant part de la pròpia existència en aquest món, i així convertir-se en el camí cap a la santificació.

Heus aquí, per tant, la forta invitació del Papa a "no tenir por d'apuntar més alt", a "no tenir por de deixar-se estimar i alliberar per Déu, i deixar-se guiar per l'Esperit Sant". La santedat és l'encontre de la debilitat de l'home amb la força de la gràcia del Senyor.

La crida de Déu a la santedat és l'aventura de qui no està satisfet. Així va ser pels "nostres sants". Així ha de ser per nosaltres. No hem de copiar les obres dels sants, perquè, cadascú té la seva pròpia vocació; del que es tracte, és de "sota l'impuls de la gràcia de Déu, construir amb molts gestos aquesta figura de santedat que Déu vol per nosaltres".

Llegint aquesta exhortació apostòlica sobre la crida a la santedat, el nostre pensament ha de recular en el temps, i un sensació de forta emoció ha d'envair el nostre cor, pensant en algunes de les intuïcions i afirmacions de Magdalena Aulina de fa més de vuitanta anys:

Sigueu perfectes com ho és el Pare del cel, diu Jesús: i en aquest "sigueu perfectes", el Diví Mestre no ha posat límits ni d'edat, ni de condició.

Cada persona pot arribar a la santedat, en el seu propi estat de vida estimant i glorificant Déu.

Déu ens demana que fem sempre el bé i estimant les petites coses de cada dia, les coses ordinàries, però amb una extraordinària fidelitat i honestedat.

No es necessiten gestos especials per aconseguir la santedat. La santedat consisteix en fer el bé, i només per Déu, els petits detalls i la responsabilitat que s'ha d'assumir en la pròpia vida.

Oferiu a Déu, amb el més viu amor, cada acció. No tingueu por, Jesús no us deixa, està sempre fent-vos costat en els entrebancs del camí diari, fins i tot quan no el sentiu.

Demanem al Senyor Déu, per mediació de Magdalena Aulina, la seva serventa, que susciti en nosaltres un desig intens de ser sants per a la seva major glòria, que ens faci descobrir el nostre camí de santedat, que ens ajudi a fer sorgir el millor de nosaltres mateixos (és a dir, tot el bo i bonic que Déu ha posat en el nostre cor).

Magdalena, santa "de la porta del costat", manté amb nosaltres llaços d'amor i comunió. Que ella sigui per a cada un de nosaltres model en el camí cap a la santedat.

